

Fantāzijas žanra iepazīšana

1. uzdevums.

Lasi 2 tekstus par tendencēm latviešu fantāzijas literatūrā! Ieraksti nepieciešamo informāciju tabulā!

1. tabula. Darbs ar Bārbalas Simsones tekstu

Fantāzijas literatūras veids	Tam raksturīgas pazīmes	Literārie darbi un to autori	Fantāzijas literatūras žanri

2. tabula. Darbs ar Ievas Melgalves tekstu

Fantāzijas literatūras tendences	Literārie darbi un to autori	Fantāzijas literatūras žanri

Ja esi piemirsis, kas ir domu karte, ieskaties atgādnē *Domu karte!*
 Domu karti vari veidot arī elektroniski, izmanto kādu no brīvpieejas iespējām, piemēram,
<https://bubbl.us>; <https://www.canva.com/graphs/mind-maps/>;
<http://mindmapfree.com/>

2. uzdevums.

Strādājiet pāri! Apkopojiet izrakstīto informāciju un izveidojiet domu karti par latviešu fantāzijas literatūras iezīmēm!

3. uzdevums.

Iepazīsti patstāvīgi kādu no latviešu fantāzijas darbiem! Izvēlei izmanto rakstos minētos darbus vai ieskaties skolas bibliotēkas vai grāmatnīcā atrodamajos jaunumos!

Novērtē savu interesi un lasīšanas tempu – izvēlies romānu vai stāstu!

Pēc lasīšanas veic ierakstu lasītāja dienasgrāmatā vai, ja tu raksti vai filmē emuārā vai vlogā, atzīmējot savu pirmo emocionālo iespaidu un pārdomas par lasīto!

Savā ierakstā akcentē:

- patika vai nepatika izlasītais;
- kāpēc tu ieteiktu/neieteiktu šo darbu izlasīt saviem klasesbiedriem;
- kāpēc šis darbs uzskatāms par fantāzijas literatūru!

4. uzdevums.

Sagatavo 3 minūšu runu par izlasīto darbu lasītāju semināram klasē! Tavs uzdevums ieinteresēt klasesbiedrus lasīt šo darbu, nevis izstāstīt darba saturu! Ja nepieciešams, ieskaties atgādne par runas veidošanu!

5. uzdevums.

Izvērtējiet klasesbiedru runas, izmantojot piedāvātos kritērijus! Izmanto dotos apzīmējumus “+” (jā); “-” (nē), “<” (daļēji)!

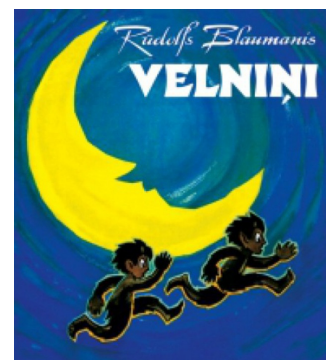
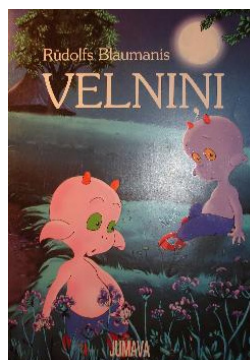
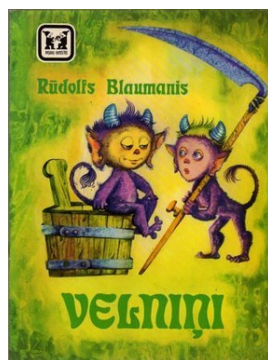
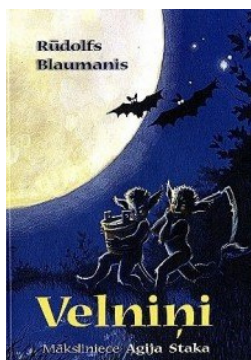
6. uzdevums.

Klausoties klasesbiedru runās, uz līmlapiņām pieraksti tos darbus, kurus labprāt vēlētos izlasīt! Kad visas runas ir dzirdētas, līmlapiņas pielīmējiet pie tāfeles vai sienas tā, lai vienam darbam veltītās lapiņas atrastos vienkop! Noskaidrojiet, kurš darbs šodien ir radījis vislielāko interesi!

7. uzdevums.

Atceries bērnībā lasīto R. Blaumaņa pasaku *Velniņi*!

Strādājot grupās, izveidojiet vizuālu pasakas notikumu shēmu!

Dažādu gadu izdevumu vāciņu attēli

8. uzdevums.

Izvēlieties grupā labāko runātāju!

Izmantojot izveidoto shēmu, izstāstiet pasaku citu grupu dalībniekiem!

- Runātājs sagaida 3 ciemiņus no citām grupām (katrā grupā ir 4 dalībnieki).
- Pēc pasakas izstāstīšanas visi atgriežas savās grupās un pēc dzirdētā papildina savu shēmu.
- Ja neesat pārliecināti par informācijas patiesumu, ieskatieties pasakas tekstā, sk. http://www.pasakas.net/pasakas/literaras_pasakas/v/velnini/! Ievēro, ka šajā vietnē pasaku var arī noklausīties.

9. uzdevums.

Noskatieties animācijas filmu *Velniņi* vietnē Filmas.lv (<https://www.filmas.lv/movie/967/>)!

Salīdziniet animācijas saturu ar savu pasakas shēmu!

Ja iespējams, noklausies komponista Valta Pūces mūziklu *Velniņi* ar Pētera Brūvera vārdiem (<https://www.ekase.lv/lv/cd-mp3/albumi/velnini/>)! Pēc dziesmu noklausīšanās pārrunājiet, kā dziesmas mainījušas pasakas satura uztveri!

10. uzdevums.

Izvērtējiet pasakas interpretācijas! Vienojieties un pierakstiet vēl dažus vērtēšanas aspektus!

Grupā saskaņojiet atbildes!

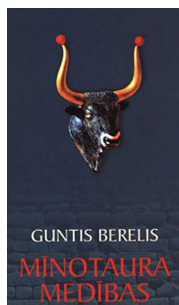
Kritēriji	Animācija	Mūzikls (dziesmas)
Precīzs saturs		
Vieglāk uztverams		
Padarīts aktuālāks/ modernāks		

11. uzdevums.

Pārrunājiet, kāpēc literāri darbi tiek interpretēti citos mākslas veidos!

12. uzdevums.

Iepazīsties ar vēl vienu pasakas interpretāciju! Lasi Gunta Bereļa stāstu *Rūdolfs Blaumanis. Velniņi!*

G. Bereļa stāstu krājuma vāks

- Lasi stāsta sākumu un vēro, kā autors pārstāsta Blaumaņa darbu! Salīdzini ar klasē dzirdētajiem stāstījumiem!

Reiz dzīvoja Rūdolfs Blaumanis. Vēl neieticis klasiķa kārtā, viņš pirms simt gadiem sacerēja pasaku “Velniņi”. Tajā stāstīts par diviem maziem pekles izdzimumiem, kam apnīk ellē ar dakšām pa grēcinieku iekšām vandīties, un tāpēc viņš dodas pasaulē laimi meklēt. Pasaulē, izrādās, ir debesis, zaļa zāle un var aptaustīt tauriņiem spārnus.

Bet tālāk notiek, lūk, kas (...). Naktī velniņiem sametas auksti, viņi atrod zemnieka sētu un lien rijas krāsni sildīties. Taču krāsns ilgi nav kurināta un ir pat tik auksta, ka saimniece tajā glabā sviestu. Aiz dusmām velniņi no sviesta uzbūvē tiltiņu pāri grāvim, bet sviesta spaiņos salej darvu. Pēc tam viņi samaina saimnieku ar vērsi: saimnieku nogulda kūtī pie siles, bet vērsi iedabū saimnieka gultā.

Te pēkšņi uzrodas divi burlakas. Viņi mēģina saimniekam pārgriezt rīkli, bet dūcis, protams, ietrāpa vērsim, kurš, sarīkojis istabā improvizētu koridu, patriec abus toreadoru ratā. Tad burlakas iet zagt sviestu un noķēzās ar darvu no galvas līdz kājām. Mukdami no satracinātā saimnieka – nu šim vērsa dullums galvā –, burlakas iestieg sviesta tiltiņā. Kamēr šie tur ķepurojas, saimnieks klāt gan, kārtīgi noslopē burlaku kūkumus tā, ka šie knapi spēj izkūņoties no staignā sviestāja, pamezdami saimniekam svārkus, kam nauda ķešās.

Nākamajā naktī velniņi nobur zirgu un aku: lai zirgs trako un zemē sviež jātnieku un lai akā krīt un slīkst pēc ūdens slāpstošais. Taču nelaimes putni burlakas atkal klāt kā likts. Šoreiz – zirgu zagti gribēdami. Tad nu pirmais kā zveļas no zirga, tā uz vietas lauž sprandu, bet otrs noslīkst akā, kājas vien laukā rēgojas. No rīta saimnieks ar sērmūkša nūju atbur zirgu atpakaļ, bet aku aizber ciet ar visu burlaku.

Velnēni, nikni pēc velna, turpina savus pekstiņus. Tiesa gan, daži no tiem nav pieminēšanas vērti un arī sižetu uz priekšu nekādīgi nevirza, taču cita starpā vienubrīd velniņi, cerēdami ievilināt slīkšņā aitu baru, pārvēršas par diviem melniem jēriem. Bet – tavu nelaimi! – garām brauc princese, šamai jēriņi iepatīkas, viņa tos nopērk, aizved uz pili un staipa sev nopakaļ, barodama ar medu un maizi. Turklāt ačgārno metamorfozi – no jēriem par velniem – velniņi nepieprot, jo, izrādās, elles skolā šo lekciju aizlaiduši gar ausīm.

Tad pilī ubaga skatā ierodas kāds burvis, reti ķēmīgs tips, īstākais paviāns, kurš nez kāpēc sagribējis noprecēt princesi. Bet princeses troņa atzveltnē ir iedzīta burvju nagla: viņa atspiež pret to pakausi, palūkojas uz precinieku un, lai kādu izskatu viņš būtu pieņēmis, uzreiz ierauga, kas precinieks ir

īstenībā. Tātad – burvja precību izredzes ir minimālas, tālab, to apzinādamies, viņš dod velniņiem uzdevumu: burvju naglu izvilk, bet tās vietā iedzīt citu, parastu. Pie viena burvis izmāca, kā velniņiem atbrīvoties no muļķīgajām jēradām un atgūt dabisko skatu. Pienāk nakts, jēri pārtop velniņos, un no prieka visvisādi ālējas un draiskojas – bet burvja doto naglu pazaudē!

No rīta princese ar pirmo acu uzmetienu atmasko, ka glaunais precinieks patiesībā ir pats neglītākais burvis, kādu vien viņa jebkad redzējusi, un izsit viņam aci (princese! izsit!! nelaimīgajām mīlētājam (lai tur vai cik ķēmīgam)!!! aci !!!! *O tempora, o mores!* – kā savulaik iesaucās Cicerons, vai, tautiskā garā runājot, kā nebeidzami čirkst circenis no pagājības aizkrāsnes). Burvis taisnā ceļā nobrauc ellē un melo vecajam velnam, ka pazudušos velniņus gan vaigā skatījis, tak šie nav devušies šim rokā.

Bailēs no ellīgi ugunīgā pēriena velniņiem sametās tik karsti, ka viņi ielien upītē atvēsināties un, gribēti vai negribēti, aizpeld lejup pa straumi. Tā nu viņi peld, peld, kamēr viņus izmakšķerē veca sieva un aiznes uz pirti, kur uz lāvas zviln lielmāte. Tad velniņi tiek mazgāti un berzti sazāļotos ūdeņos, kamēr top gluži cilvēciski balti; pēc tam viņus ved uz pili un rāda lielkungam, kurš, traki sajūsmināts, uzreiz ieceļ šos mantinieku godā.

Bet vecais velns, protams, no paša mantiniekiem un potenciālajiem elles mūžīgās uguns uzturētājiem vis tik lēti neatteiksies. Viņš nāk šiem pakaļ raut uz ellī. Bet – tavu nelaimi! – priekšā večas savilkta burvju zīmes, kurām vecais velns pāri nekādi netiek. Tāpēc velns dusmās izdzēš velniņus no elles grāmatām, viņi kļūst par pilntiesīgiem cilvēkiem, izaug lieli, dara labus darbus un visgala pēcgalā, šķiet, tiek paradīzē (vismaz – kā raksta Blaumanis – viņi “aizlidoja turp, kur gaviles nebeidzas mūžīgi”).

Izvērtē!

- Cik precīzi autors pārstāsta pasaku?
- Kāda ir pārstāsta intonācija?
- Ar kādiem valodas līdzekļiem autors veido pārstāsta intonāciju? Mini kādu piemēru!
- Vai ir saklausāma autora attieksme? Mini kādu piemēru!
- Kāds varētu būt autora nolūks, savu stāstu iesākot ar pasakas atstāstu?
- Prognozē, kas varētu notikt tālāk stāstā!

- **Lasi stāsta turpinājumu! Pievērs uzmanību tam, kā G. Berelis veido, argumentē savus apgalvojumus!**

Tiktāl klasika. Cepuri nost klasiķa priekšā un kāju virsū, bet nu sāksies mūslaiki. Proti, ar kritisku aci aplūkosim šo it kā caurcaurēm patiesīgo (jau viduslaikos zināja, ka pamācošajā mīt patiesība) pasaku un mēģināsim restaurēt notikumu reālo ainu. Jo – ir skaidrs, ka ne visu Blaumanis ir izstāstījis līdz galam, šo to noklusēdams, šo to rūpīgi aizšifrēdams ar līdzībām un alegorijām, šur tur vienkārši nogludinādamas pretrunas. Turklāt piebildīsim, tas darīts ar īstu profesionāļa ķērienu – tak jau klasiķis. (..) Kā tad bija īstenībā?

Vispirmām kārtām kāda mīklaina un šķietami nebūtiska neprecizitāte atrodama jau pasakas sākumā. “Riez divi velniņi...” teic Blaumanis. Taču tās nu ir acīm redzamas aplamības. Viens velns ir ievērtības cienīgs neradījums, trīs velni (vai tas viens, toties trejgalvu) – tā jau ir pati pilnība, deviņi velni (vai viens deviņgalvis, vai trīs trejgalvi) – tikai ellē atrodama harmonija, ellišķīga sfēru mūzika. Turpretī divi mazi velniņi – ne šis, ne tas. (..) Atcerēsimies: pasakās ir vai nu viens grūnīgs tēvadēls, vai – divi gudri un trešais muļķis; divu tēvadēlu vidusceļš gluži vienkārši nav iespējams. Tiesa, palaikam gadās arī divi, taču tikai tais gadījumos, ja viens/viena ir īstais/īstā dēls/meita, bet otrs/otra – pamātes/patēva dēls/meita, kā rezultātā rodas kārtējā ilustrācija labā/ļunā pretnostatījuma. Bet Blaumaņa velniņi ir tik vienādi, ka ne par kādu pretstatīšanu vai vismaz ambivalenci te nevar būt ne runas.

Tātad divu velniņu pastāvēšana ir absolūtā pretrunā ar visām arhaiskās domāšanas un pasakas poētikas likumsakarībām. Tas nozīmē, ka velniņiem jābūt trijiem, jo divi viņi nemaz nevarēja būt, – un nekādi papildu pierādījumi te vairs nav vajadzīgi.

Tātad īstenībā bija tā: reiz dzīvoja trīs velniņi, pie tam – divi gudri, trešais muļķis ... Protams! Blaumaņa aprakstītās izdarības spēj paveikt tikai un vienīgi trešais velnēns, ģeniālais pekles izdzimums, kam nacionālā varoņa – muļķā tēvadēla – prāts un apķērība aiz auss. Kamēr gudrie brāļi slaistījās, riekšavām sviestu rīdami, tamēr muļķis rāvās vaiga sviedros, no pārpalikušā sviesta tiltu būvēdams (pamēģiniet paši no sviesta uztaisīt tiltu – un sapratīsiet, ka tur ģēnija prāts un elles meistarība vajadzīga!) Kamēr gudrie pierijušies pampa, muļķkais gluži kā Hērakls vērsi aiz ragiem saimnieka gultā iestūrēja.

- Kā G. Berelis cenšas argumentēt savus pieņēmumus? Kādus avotus un zināšanas viņš izmanto?
- Vai, tavuprāt, ir mainījusies teksta intonācija, salīdzinot ar iepriekšējo daļu?
- Kāds varētu būt autora nolūks, apšaubot Blaumani kā rakstnieku?

- **Piedalies teksta šifrēšanas spēlē, mēģinot līdzīgi rakstniekam Guntim Berelim atbildēt uz jautājumiem, kas radušies pasakas studēšanas laikā! Pēc uzrakstīšanas iepazīstini klasesbiedrus ar savu versiju! Pēc tam salīdziniet ar autora versiju!**
Izvēlies 2 vai 3 jautājumus!

✓ Kā muļķkais uzreiz aptvēra, ka nebūs labi, ja princesi ar burvi saprecinās?

Mans skaidrojums:

Bereļa pieņēmums:

Kādi gan var būt bērni, kas šai laulībā dzimuši? Pa pusei no cilvēka, pa pusei no burvja – vārdu sakot, visīstākie bastardi, kam maga naktsmelno vai aristokrātu debeszilo asiņu vietā dzīslās ritēs pliekanas duļķukrāsas samazgas. Tā nu trešais velniņš izspēlēja patiesi trešā tēvadēla cienīgu stiķi: izlikās pazaudējis burvja doto naglu, kaut īstenībā bija apzināti to nozūmējis kādā tumšā kaktā vai, piemēram, iesviedis visdziļākajā pils akā.

✓ Kā princese jau ar pirmo reizi atmaskoja burvi?

Mans skaidrojums:

Bereļa pieņēmums:

Tā nebija nejaušība, jo pasakas nu reiz ir tas žanrs, kur nejaušību nav un nemaz nevar būt. Tas bija tīrs trešā velniņa aprēķins, kas šai gadījumā sakrita ar pasakas poētikas likumsakarībām: nepieļaut iespēju, ka pārsteidzīgu, precīzāk, muļķīgu laulību dēļ iet mazumā melnie spēki. Citādi visi šie burvji, magi, pūķi, velni, raganas, sumpurņi un vēl sazin kādi mošķi tik laulāsies un laulāsies ar daiļajām princesēm un prinčiem, bet melnie spēki pa to laiku ruks un ruks, un ruks – kamēr vairs nebūs par ko pasakas stāstīt.

✓ Ko lielmāte darīja pirtī?

Mans skaidrojums:

Bereļa pieņēmums:

Viegli noprotams, ka lielmāte pirtī bija ne jau pērties ieradusies – viņa, kā jau tajos tālajos laikos bija pieņemts, tur dzemdēja. Savukārt vecā sieviete nebija vis kāda tur prasta vecene, bet gan vecmāte, bērna saņēmēja, lieliska tautas dziedniecības pārzinātāja. Bet pie upes vecmāte bija iznākusi tāpēc, ka lielmātes bērns bija piedzimis nedzīvs un vecmātei nācās izmēģināt tautas medicīnas visupēdējo līdzekli: uz mirkli iemērkāt jaundzimušo ledainā ūdenī – ja nu no pēkšņā šoka viņš atdzīvojas un sāk brēkuļot.

- ✓ Kāpēc šī sieviete, saukta par lielmāti, – tātad sabiedrības augstākajiem slāņiem piederīga – nedzemdēja vis savas pils pēļos, bet gan šaurā, piekvēpušā lauku pirtiņā?

Mans skaidrojums:

Bereļa pieņēmums:

Visi šie augsti izglītotie dakteri, kaulu zāģeri un āderu cirtēji vienā balsī bija skandējuši, ka bērns piedzimis nedzīvs un ka mūsdienu medicīna tur nav spējīga neko līdzēt. Tieši tāpēc lielmāte bija izvēlējusies pēdējo cerību: meklēt palīdzību pie zāļu večas, kurai citkārt viņa paietu garām, degunu saslējusi.

- ✓ Kāpēc lielmātei tika atdoti divi bērniņi?

Mans skaidrojums:

Bereļa pieņēmums:

Viens bērns, sevišķi, ja vēl puika – lieliski, būs dzimtas turpinātājs un mantinieks. Dvīnīši būtu vai paši laimes kalngali. Viens, kā jau tas tais laikos pieņemts, kļūtu par bruņinieku, dzimtas laicīgo vērtību pārmantotāju un vairotāju, bet otrs par godājamu mācītāju, kas cītīgi bruģētu taciņu uz mūžīgo dzīvošanu un, kas zina, varbūt pat izkalpotos baznīcas hierarhijā līdz augstam amatam, piemēram, bīskapam, ka arī tam būtu kāds svarīgs vārds lielajā politikā teicams – un atkal dzimtai labumi nāktu griezdamies. Turpretī trīs dēli ar vienu rāvienu – tie nu ir slima suņa murgi. Kā viņiem sadalīsi mantojumu? Ja katram pa druskai, tad tā būs visīstākā mantas putināšana. Bet kuru atstāsi bešā? Un, ja vēl iedomājas tos asinsdarbus (vai mazums par tādiem vēstures grāmatās lasīts), kas sāksies, kad brāļi ķersies pie zobeniem, lai dalītu un pārdalītu naudu un varu! Nu nē, nekāds Šekspīrs mums te nav vajadzīgs! Divi dēli – viens bruņinieks, otrs mācītājs – un punkts.

✓ Kāpēc Blaumanis noklusējis trešā velniņa noslepkavošanu?

Mans skaidrojums:

Bereļa pieņēmums:

Kā zināms, klasiķi liķus turēja zelta vērtē: kā liķis – tā uzreiz efektīgs sižeta pavērsiens. Pietiek izdomāt tikai vienu mazu liķīti, lai uzreiz varētu cirst augšā ne tikai romāni, bet pat prāvu romānu (brāļiem Kaudzītēm ij pusduča liķu nevajadzēja, lai ieliktu pamatīgu latviešu literatūras stūrakmeni, par kādu kļuva “Mērnīeku laiki”). Arī Blaumanim liķi bija dienišķās maizes vietā. Bez šaubām, ar lielo batālistu Aleksandru Grīnu, kurš cilvēkus galēja vai katrā lappusē, viņš mēroties nevarēja, tomēr savus pāris desmitus ļautiņu arī Blaumanis izmanījās laimīgi aizvadīt līdz kapa malai, tai skaitā arī abus burlakas no “Velniņiem”. Turklāt arī bērnu nāvēšana Blaumanim gluži sveša nebija – lai atceramies kaut “Raudupieti” vai “Pazudušo dēlu”, kurā, tiesa, pačībējušais dēls jau vīra ģimī. Tātad – ne jau ētisku apsvērumu dēļ (sak, kā tu grūdīsi lasītājam degunā noslepkavotu bērnu!) Blaumanis atsacījās no šīs nenoliedzami iespaidīgās ainas.

✓ Kāpēc saimnieka sieva neglābj savu vīru no burlakām?

Mans skaidrojums:

Bereļa pieņēmums:

Atcerēsimies vēl kādu dīvainu faktu: bēgot burlakas pameta svārkus, kam kabatas bija pilnas ar naudu. Ja mēs savā naivumā uzticamies Blaumaņa stāstītajam, tad tas ir galīgs absurds! Godīgs burlaka, ja tam kaut grasis ķešā, lai kāds laikmets būtu sētsvidū, uzreiz spersies uz krogu un dzers par grasi – un tikai pēc tam sāks domāt, kur ņemt dālderī, lai dzertu par dālderī. Bet Blaumaņa burlakas (..) ķeras saimniekam pie rīkles. Slēdziens ir acīm redzams: ne jau saimnieka nauda un manta viņiem bija vajadzīga, bet gan dzīvība. Ko šai laikā dara saimniece? Viņa guļ, segu pāri galvai pārvilkusi, un mierīgi noklausās istabā notiekošajā tracī. Mēs ar simtprocentīgu pārliecību varam apgalvot, ka saimniece uzskatīja: istabā notiek cīņa starp viņas vīru un uzklīdušajiem burlakām. Kāpēc viņa nekliedza pilnā balsī un nesauca palīgā pārējos saimes ļaudis? Ne jau, protams, pārbīļa dēļ. Lūk, atšifrējums: tieši pati saimniece bija tā persona, kas bija uzsūtījusi burlakas savam vīram, lai viņu nogalētu. Savukārt burlakas svārkos atrastā nauda bija tā asinsnauda, ko saimniece bija jau aizmaksājusi par šo grēka darbu. Un tikai ellišķīgas nejaušības dēļ saimnieka vietā burlakām patrāpījās vērsis.

✓ Kur nokļūst trešais velniņš?

Mans skaidrojums:

Bereļa pieņēmums:

Bez šaubām, savās tēva mājās, ellē, kur kā pazudušais dēls (protama lieta, Blaumaņa iecienīts motīvs) krīt pie sava tēva, vecā velna, kājām, droši vien nobirdina kādu asaru, izsūdz grēkus, un viņam, protams, tiek piedots. Lūk, kāpēc vecais velns tik veikli atrada abu pārējo brāļu pēdas!

✓ Kas notiek tālāk pēc pasakas uzrakstīšanas?

Mans skaidrojums:

Bereļa pieņēmums:

1908. gadā Blaumanis no Takaharju sanatorijas cauri ziemeļzemes cietajām klintīm nobrauc tieši ellē (ka tas tā notika, par to mēs varam būt droši pārliecināti – pārāk daudz ļautiņu Blaumanis savā mūžā nogalējis: *Sub specie aeternitatis*, t. i., no mūžības skatpunkta ir vienalga, vai tas darīts reālajā pasaulē ar reāliem ļaužiem vai metaforiski – prozā un dramaturģijā ar tur mītošām personām; atalgojums viens – dakšas ribās, un uz uguns virsū). Vecais velns šai laikā droši vien jau ir aizgājis pensijā un dīki gozējas siltumā uz elles rieriem, bet viņa vietu pelnīti ieņēmis jaunais, Blaumaņa noklusētais ģēnijs. Tā nu viņš, zibinot acis un zobus viscaur koši melnajā sejā, vēl īsti neizaugušos raģeļus šūpojot, pakavoto pēdu piecērtot, jūsmīgi sagaida Blaumani pie pašiem elles vārtiem un teic: “Nu sveiks, Rūdi, tagad taču tu redzi – es esmu. Aptausti, ja netici. Es tevi jau ļoti sen gaidu. Bet tagad gan nāc – iesim!” Un trešais velnēns ņem Blaumani pie rokas – gluži kā savulaik Vergilijs Danti – un ved izrādīt visus elles lokus – vai sazin kā tur elle īstenībā uzkonstruēta.